

8. gr.

Stefnt skal að því, að nefndin ljúki störfum fyrir árslok 1969. Ef nefndin óskar og gildar ástæður þykja til, getur ráðherra framlengt starfstímabil nefndarinnar, þó ekki lengur en 6 mánuði í senn.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt 5. mgr. 3. gr. skipulagslaga nr. 19/1964, öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 3. apríl 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

6. apríl 1968.

Nr. 112.

REGLUGERÐ

fyrir Rafmagnsveitur ríkisins.

A. Stjórn og rekstur.

1. gr.

Markmið Rafmagnsveitna ríkisins.

Rafmagnsveitur ríkisins er fyrirtæki, sem ríkisstjórnin starfrækir samkvæmt ákvæðum Orkulaga nr. 58/1967, til þess að afla raforku, flytja hana, dreifa henni og selja til héraðsrafmagnsveitna og beint til notenda á þeim svæðum, sem ráðherra raforkumála ákveður.

Rafmagnsveiturnar eru eign ríkisins, en reknar sem sjálfstætt fyrirtæki.

2. gr.

Verksvið og orkuveitusvæði.

Rafmagnsveitur ríkisins afla raforku með því að vinna hana í eigin orkuverum eða orkuverum, sem þær eru meðeigendur að, eða kaupa hana af öðrum raforkuframleiðendum. Þær flytja raforkuna um eigin aðalorkuveitur eða orkuveitur annarra til dreifingarsvæðanna. Þær selja raforku í heildsölu til annarra héraðsrafmagnsveitna og dreifa raforku um eigin orkuveitusvæði og selja hana þar einstökum notendum í smásölu.

Rafmagnsveitur ríkisins hafa einkarétt til að dreifa og selja raforku á núverandi orkuveitusvæðum þeirra.

Ráðherra ákveður staðartakmörk hvers orkuveitusvæðis Rafmagnsveitna ríkisins.

3. gr.

Yfirstjórn og framkvæmdastjórn.

Yfirstjórn Rafmagnsveitna ríkisins er í höndum þess ráðherra, sem fer með raforkumál.

Rafmagnsveitustjóri ríkisins er forstjóri rafmagnsveitnanna og hefur, í umboði ráðherra, á hendi stjórn á rekstri þeirra og framkvæmdum.

4. gr.

Svæðagreining Rafmagnsveitna ríkisins.

Orkuveitusvæðum Rafmagnsveitna ríkisins er skipt í rekstrarsvæði. Annast sérstakur rafveitustjóri daglegan rekstur veitukerfis eins eða fleiri þessara svæða, undir yfirstjórn rafmagnsveitustjóra ríkisins.

Þeim þáttum, sem hagkvæmt þykir að sameina í rekstri hinna einstöku rekstrarsvæða, er stjórnað og þeir framkvæmdir frá aðalskrifstofu rafmagnsveitnanna.

5. gr.

Ráðgjafanefnd.

Ráðherra skipar rafmagnsveitustjóra til ráðuneytis nefnd þriggja manna og skal einn þeirra tilnefndur af Orkuráði, en tveir af Sambandi íslenskra sveitarfélaga, annar þeirra sem fulltrúi strjálbýlis, en hinn þéttbýlis. Nefndarmenn skulu eiga lögheimili á orkuveitusvæðum Rafmagnsveitna ríkisins. Þeir skulu skipaðir til 3ja ára í senn. Af þeim nefndarmönnum, sem fyrst verða skipaðir, skal þó einn ganga út eftir hlutkesti við hin fyrstu tvennu áramót.

Ráðgjafanefnd þessi skal fjalla um öll þau mál, sem rafmagnsveitustjóri leggur fyrir hana, og vera honum til ráðuneytis í hvívetna. Nefndin skal fylgjast með þjónustu og rekstri Rafmagnsveitna ríkisins og gera tillögur til rafmagnsveitustjóra um allt það, er hún telur horfa til bættrar þjónustu við notendur raforku, og til aukinnar hagkvæmni í rekstri Rafmagnsveitna ríkisins.

Nefndin skal halda fundi eigi sjaldnar en tvisvar á ári. Ætíð skal fund halda, þegar rafmagnsveitustjóri eða tveir nefndarmanna óska þess.

Rafmagnsveitur ríkisins greiða kostnað af nefnd þessari.

6. gr.

Verksvið rafmagnsveitustjóra.

Rafmagnsveitustjóri stjórnar rekstri rafmagnsveitnanna, sér um viðhald og umbætur, og allt, er að rekstri þeirra lýtur, kaup og sölu raforku, fjárhald og reikningsskil. Hann ræður starfsmenn rafmagnsveitnanna, aðra en fasta starfsmenn. Hann skipuleggur verkaskiptingu starfsmanna.

Rafmagnsveitustjóri semur árlega skýrslu um starfsemi Rafmagnsveitna ríkisins og sendir ráðherra, ásamt efnahags- og rekstrarreikningi þeirra og kostnaðarreikningi yfir mannvirki í smíðum, svo og aðrar skýrslur, sem ráðherra kann að óska eftir. Hann gerir og árlega fjárhagsáætlun fyrir næsta ár og sendir ráðherra, svo snemma, að fylgt geti fjárlagafrumvarpi til Alþingis. Hann gerir tillögur um nýjar orkuveitur og orkuveitur og orkuver og aukningu eldri virkja. Í fjárhagsáætlun skal taka upp tillögur um lántökur og fjáröflun til framkvæmda og um ráðstöfun á eigin fé rafmagnsveitnanna. Áður en ráðizt er í að koma upp orkuveitu eða reisa orkuver, gerir rafmagnsveitustjóri, að undangenginni rannsókn, nákvæmar áætlanir um tekjur og gjöld af þeim.

Rafmagnsveitustjóri gerir tillögur um gjaldskrár fyrir rafmagnsveiturnar og sendir ráðherra til staðfestingar.

Rafmagnsveitustjóri hefur eftirlit með raflögnum notenda á orkuveitusvæðum rafmagnsveitnanna.

Rafmagnsveitustjóri gerir tillögur til ráðherra um ráðningu fastra starfsmanna rafmagnsveitnanna.

7. gr.

Reikningshald og ráðstöfun tekna.

Rafmagnsveitur ríkisins hafa sjálfstætt reikningshald og taka sjálfir við greiðslum fyrir selda raforku og öðrum tekjum. Skal bókhaldi þeirra, eftir því sem kostur er, hagað þannig, að sjá megi stofnkostnað, tekjur og gjöld hvers rekstrarsvæðis fyrir sig (sbr. 4. gr.) svo og hvernig kostnaður skiptist í vinnslu, aðalorkuflutning og dreifingu raforkunnar.

Tekjur rafmagnsveitnanna af raforkusölu skal varið til að mæta rekstrarkostnaði þeirra og óhjákvæmilegri eignaaukningu, þar með talin orkukaup, stjórn, gæzla, viðhald, vaxtagreiðslur og fyrning eigna. Fyrningu er heimilt að ákveða með hliðsjón af endurnýjunarverði. Þá er heimilt að leggja allt að 10% af tekjunum í varasjóð.

Tekjuafgangur sá, sem eftir verður, þegar fé hefur verið lagt í varasjóð, skal renna í Orkusjóð, sbr. 63. gr. Orkulaga.

8. gr.

Löggilding rafvirkja. — Raflagnareglur.

Ráðherra getur ákveðið, að fengnum tillögum rafmagnsveitustjóra, að engir aðrir en þeir, sem sérstaklega eru til þess löggiltir, megi taka að sér lagningu á húsveitu og uppsetningu tækja eða framkvæma á sína ábyrgð nokkurt verk, er snertir veitur, sem tengja á við taugakerfi rafmagnsveitnanna. Hann setur reglur um löggildingu og er heimilt að takmarka hana við tiltekið svæði, svo og um tiltekinn tíma.

Rafmagnsveitustjóri löggildir menn samkvæmt löggildingarreglum þessum, en eigi má löggilda aðra en þá, sem áður hafa hlotið löggildingu Rafmagnseftirlits ríkisins.

Eigi má setja kröfuminni reglur um raflagnir en Rafmagnseftirlit ríkisins gerir.

Heimilt er að taka gjald fyrir verk, sem rafmagnsveiturnar inna af hendi við úttekt raflagna, skoðunargerðir og önnur eftirlisstörf.

9. gr.

Gjaldskrár.

Rafmagnsveitustjóri gerir tillögur um og sendir ráðherra til staðfestingar:

- a. Gjaldskrá um sölu háspenntar raforku í heildsölu til héraðsrafmagnsveitna og orkuvera og beint til notenda samkvæmt sérstökum skilmálum.
- b. Gjaldskrá um sölu lágspenntar raforku beint til notenda og um önnur gjöld.
- c. Gjaldskrá um heimtaugargjöld notenda, sem kaupa lágspennta orku. Heimilt er rafmagnsveitunum að krefja notanda, hvort heldur hann kaupir lágspennta eða háspennta orku, um greiðslu kostnaðar við lögn veitu frá kerfi rafmagnsveitnanna til notunarstaðar.

Hver sem gerist kaupandi að raforku frá Rafmagnsveitum ríkisins, er skuldbundinn til þess að hlíta ákvæðum gildandi reglugerða og gjaldskráa rafmagnsveitnanna og breytingum á þeim, sem ráðherra staðfestir.

Rafmagnsveitustjóra er heimilt að semja við eigendur annarra orkuvera um gagnkvæm viðskipti á varaafli og um samrekstur orkuvera.

B. Skilmálar um sölu raforku í heildsölu.**10. gr.*****Heildsöluskilmálar.***

Rafmagnsveitustjóri semur og sendir ráðherra til staðfestingar sérstaka skilmála um sölu raforku í heildsölu til héraðsrafmagnsveitna og orkuvera, þar á meðal um heimild samkvæmt 76. gr. orkulaga nr. 58/1967 um stöðvun orkuafhendingar vegna vanskila og innheimtu skuldakröfu með lögtaki.

C. Skilmálar um sölu beint til notenda.**11. gr.*****Sala raforku.***

Rafmagnsveitur ríkisins selja beint til notenda á orkuveitusvæðum sínum alls staðar, þar sem kerfi þeirra ná til, með þeim skilmálum, sem ákveðnir eru í reglugerð þessari og í gjaldskrá rafmagnsveitnanna á hverjum tíma.

Raforkan er seld sem ein- eða þrífasa riðstraumur með 220 eða 380 volta málspennu og með 50 riðum á sekúndu.

Þegar sérstakar ástæður mæla með, er rafmagnsveitustjóra heimilt að láta í té orku með annarri spennu, annarri straumtegund og öðrum riðum.

Rafmagnsveiturnar skulu leiðbeina notendum um hagkvæm kaup og notkun raforkunnar.

12. gr.***Umsókn um heimtaug.***

Umsókn um heimtaug í hús eða á notkunarstað skal vera skrifleg. Skal í umsókninni m. a. skýrt frá, hve mikið afl þarf og til hvers það er ætlað.

Áður en heimtaugin er lögð, skal umsækjandi hafa greitt heimtaugargjald samkvæmt gildandi ákvæðum gjaldskrár.

Heimtaugar með stofnvari og aðrir veituhlutar eru eign rafmagnsveitnanna, óháð heimtaugargjöldum og öðrum stofnkostnaðarframlögum notenda. Rafmagnsveiturnar annast viðhald og endurnýjun heimtaugar án sérstaks endurgjalds, nema heimtaug þurfi að breyta vegna breytingar á húsi eða á öðrum mannvirkjum á notkunarstað, en krefja má notanda um greiðslu þess kostnaðar. Rafmagnsveitunum er heimilt að krefjast skuldbindingar um lágmarksgreiðslu fyrir notkun á heimtaug.

Sé um tiltölulega mikla notkun að ræða, og rafmagnsveiturnar þurfa til þess að fullnægja henni, sérstaklega að auka háspennukerfi, auka afl spennistöðvar eða gera meiri háttar viðbætur á lágspennukerfi, er rafmagnsveitustjóra heimilt að krefjast skuldbindingar umsækjanda um tiltekinn notkunartíma og/eða þátttöku í kostnaði.

13. gr.***Húsveitur.***

Skylt er að láta löggiltan rafvirkja, eða Rafmagnsveitur ríkisins, ef þær taka slíkt verk að sér, framkvæma alla vinnu við raflagnir og raftæki, hvort heldur er um að ræða nýjar raflagnir eða breytingar eða viðgerð á raflögn.

Löggiltir rafvirkjar annast umsóknir og tilkynningar til rafmagnsveitnanna um allar raflagnir fyrir hönd húseigenda eða notenda, samkvæmt því, sem ákveðið er í reglum Rafmagnsveitna ríkisins um raflagnir, en rafmagnsveiturnar annast

úttekt á öllum nýlagningum, viðaukum og breytingum á raflögnum, eins og reglugerð Rafmagnseftirlits ríkisins segir til um á hverjum tíma.

Engir aðrir en umboðsmenn Rafmagnsveitna ríkisins mega setja straum á veitu eða hluta af veitu, sem úttektarskyld er, fyrr en úttekt hefur farið fram og veitan verið tengd af umboðsmönnum rafmagnsveitnanna.

Sé út af þessu brugðið, varðar það sektum, þann, sem verkið er unnið fyrir, þann, sem setur strauminn á, og loks hinn löggilta rafvirkja, sem sá um verkið.

Rafmagnsveiturnar taka ekki á sig ábyrgð á veitu með úttekt eða tengingu.

Rafmagnsveiturnar áskilja sér rétt til þess að setja þau skilyrði fyrir tengingu á veitu, að notkun um hana verði ekki kerfi þeirra ofviða, og þar sem hættu kann að verða á þessu, má setja viðeigandi skilyrði fyrir notkuninni, þar til úr er bætt.

14. gr.

Varaafll og samrekstur.

Veitu, sem að jafnaði notar raforku annars staðar að en frá Rafmagnsveitum ríkisins, má tengja við kerfi þeirra í því skyni, að vera aðallega eða eingöngu notað til vara, með því skilyrði, að greitt sé lágmarksárgjald, sem svarar til þeirrar kvaðar, sem hvílir á rafmagnsveitunum vegna tengingarinnar.

15. gr.

Eftirlit með húsveitum og tækjum. — Gallar á húsveitum.

Sérhver húsveita, að meðtöldum tækjum til notkunar á raforku, skal fullnægja kröfum þeim, sem settar eru í reglugerð Rafmagnseftirlits ríkisins og í reglugerðum Rafmagnsveitna ríkisins um raflagnir.

Rafmagnsveitustjóra er heimilt að hafa eftirlit með öllum húsveitum, gögnum og tækjum, sem notuð eru við hagnýtingu á raforku, og skulu starfsmenn rafmagnsveitnanna hafa frjálsan aðgang að öllum notkunarstöðum, hvenær sem nauðsynlegt er, til að skoða húsveituna eða hluta hennar eða raftæki, sem nota má við veiturnar.

Vélar og önnur tæki skulu vera þannig sett og þannig útbúin, að þau starfi án þess að titringi valdi eða truflun á ljósum eða annarri notkun.

Sé misbrestur á þessu eða aðrir gallar á veitu eða tækjum, skal notandi þegar í stað á sinn kostnað láta löggiltan rafvirkja lagfæra þetta.

Nú kemur í ljós við skoðun á húsveitu eða tækjum, sem framkvæmd er af Rafmagnsveitum ríkisins, Rafmagnseftirliti ríkisins eða löggiltum rafvirkja, að galli er á veitu eða tækjum, og skal þá eigandi veitunnar eða tækjanna skyldur til þess að láta gera við gallann á sinn kostnað. Viðgerðin skal framkvæmd af löggiltum rafvirkja.

Rafmagnsveitustjóri getur látið taka veituna eða tæki úr sambandi, meðan galli er á veitunni eða tækjunum, þar til úr er bætt, eða látið gera við galla á kostnað eiganda.

Húseiganda er skylt að sjá um, að stofntaugar á húsveitu hans séu ávallt nægilega gildar fyrir notkun veitunnar.

Ef óleyfileg vör finnast í veitu, skal notandi veitunnar gerður ábyrgur fyrir, samkvæmt reglugerð Rafmagnseftirlits ríkisins.

Séu gerðar óleyfilegar tengingar eða breytingar á veitu eða tækjum eða sýnt hiruðuleysi um meðferð eða viðhald veitu eða tækja, skal farið með það sem galla á veitu, og er heimilt að gera eiganda að greiða aukagjald, sem ákveðið er í gjaldskrá, vegna kostnaðar við aukið eftirlit með veitunni.

Óleyfilegt telst það ástand raflagna og tækja, sem ekki fullnægir kröfum, sem settar eru í reglugerðum Rafmagnseftirlits ríkisins um raforkuvirki og reglugerðum Rafmagnsveitna ríkisins.

16. gr.

Mælitæki.

1. Rafmagnsveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir raforkunotkun kaupanda, svo og stað fyrir þau og um tengingu. Notandi mælitækis er sá, sem skráður er fyrir raforkunotkun þeirrar veitu, sem mælitækið er fyrir. Skal hann bera ábyrgð á mælitækinu, þar til að hann hefur fullnægt uppsagnarákvæðum samkvæmt 21. gr. og hefur látið af notkun veitunnar.

Rafmagnsveiturnar leggja til öll mælitæki og annast um venjulegt viðhald þeirra og endurnýjun á sinn kostnað. Nú verður mælitæki fyrir óvenjulegu hnjaski eða skemmdum, og er þá heimilt að gera notanda að greiða kostnað við viðhald þess eða endurnýjun.

2. Ef notandi óskar, að mælitækið sé athugað eða prófað, skal hann senda skriflega beiðni um það til rafmagnsveitnanna.

Ef þá kemur í ljós við athugun mælitækis, að mesta skekkja sé $+/\div 4\%$ eða minni, er heimilt að gera notanda að greiða kostnað við prófunina. Sé skekkja meiri, skulu rafmagnsveiturnar bera kostnað af prófuninni.

Ef notandi véfengir árangur prófunarinnar, skal leita úrskurðar Rafmagnseftirlits ríkisins, og er hann bindandi fyrir báða aðila. Kostnað við það skal notandi greiða, ef skekkjan reynist minni en $+/\div 4\%$, en rafmagnsveiturnar annars.

Hafi kwst.-mælir sýnt $+/\div 4\%$ skekkju eða meiri, skulu rafmagnsveiturnar áætla leiðréttingu á reikningi rafmagnsnotanda, miðað við fyrri notkun, og eftir þeim upplýsingum, sem fyrir liggja, eftir því, sem næst verður komizt, þó ekki fyrir lengra tímabil en 3 mánuði, nema notandi geti sannað, að um lengra tímabil hafi verið að ræða.

3. Notendur, sem hafa aflmarksmæli eða -rofa, eiga ekki rétt á neinni endurgreiðslu á föstu verði, þótt þeir telji sig ekki hafa getað náð því afli, sem fasta greiðslan er miðuð við, en rafmagnsveitunum er skylt að leiðrétta skekkju mælisins eða rofans, svo fljótt sem við verður komið.

4. Ef notandi hefur aukna straumnotkun vegna galla á veitu sinni eða tækjum, er rafmagnsveitunum ekki skylt að áætla frádrátt á reikningum notandans þess vegna.

5. Ef svo reynist, að notkun hafi orðið meiri en álestur sýnir eða álestur verið skakkur eða útreikningur á reikningsfjárhæðinni, áskilja rafmagnsveiturnar sér rétt til að leiðrétta þessa skekkju eftir á, undir eins og vitað er.

6. Verði uppvist, að straumur sé notaður á annan hátt en um er samið eða raskað hefur verið mælitækjum eða breytt tengingu, þannig að ekki komi fram öll notkun, skulu rafmagnsveiturnar áætla þann straum, sem notaður hefur verið óleyfilega, og skal notandi gjalda fyrir hann þrefalt verð eftir gjaldskrá fyrir allan tímann, sem liðinn er frá síðustu skoðun veitunnar og þar til leiðrétt er, nema þyngri refsing liggja við að lögum.

Ef ekki eru fyrir hendi sérstakar upplýsingar um líklega notkun á veitunni, má miða matið við stærð á vörum þeim, sem fyrir veitunni eru.

Við endurtekningu skal rjúfa samband við veituna og gera ráðstafanir til að koma fram ábyrgð á hendur þeim, sem brotlegur hefur gerzt.

17. gr.

Ábyrgð.

Ef vanskil eða dráttur verður á greiðslu rafmagnsgjalda, geta rafmagnsveiturnar krafizt tryggingar fyrir skilvisri greiðslu. Ef rafmagnsnotkun um mælitæki nægir ekki til að greiða raunverulegan afhendingarkostnað raforkunnar um mælitækið, er rafmagnsveitunum heimilt að krefjast lágmarksgjalds fyrir notkunina. Að öðrum kosti er rafmagnsveitunum heimilt að taka mælitækið niður og loka veitunni eða breyta tengingu hennar.

18. gr.

Greiðsla fyrir raforku.

Reikninga fyrir gjöld samkvæmt 9. gr. skal afhenda í eða senda til húsnæðis þess, þar sem raforkan er notuð, og er reikningurinn fallinn í gjalddaga við framvísun.

Gjöld fyrir raforku má áætla með hliðsjón af fyrri notkun, en lesið skal á mæla og raforkuviðskipti gerð upp eigi sjaldnar en einu sinni á ári.

Telji notandi gjald of hátt áætlað, skulu rafmagnsveiturnar framkvæma endurskoðun á því.

Rafmagnsveiturnar geta krafizt greiðslu allra gjalda samkvæmt 9. gr., þótt reikningur sé véfengdur, en rafmagnsveitunum er skylt að endurskoða reikning, ef rökstuddar kvartanir eru gerðar.

19. gr.

Lokun fyrir veitu og enduropnun.

Séu gjöld fyrir raforku, heimtaugargjöld eða annað, skv. 9. gr., eigi greidd innan 10 daga frá því reikningi var framvísað, geta rafmagnsveiturnar rofið straum af veitum gjaldanda, en skulu þó tilkynna um lokun, áður en til hennar kemur.

Rafmagnsveitunum er heimilt að senda skuldakröfu til innheimtu með lögtaki samkvæmt 76. gr. orkulaga nr. 58/1967.

Greiðsluskylda á lokunartímabili vegna vanskila fellur ekki niður.

Sé lokað fyrir veitu vegna skulda, má að jafnaði ekki opna aftur nema:

1. skuldin sé greidd að fullu eða fullnægjandi trygging sett fyrir því, að skuldin verði greidd;
2. að greitt sé aukagjald fyrir enduropnun veitunnar samkvæmt gjaldskrá;
3. að trygging sé sett fyrir skilvisri greiðslu framvegis, ef sérstakar ástæður eru til að krefjast slíkrar tryggingar.

Ef notandi raforku óskar eftir, að veita hans sé tekin úr sambandi um tíma, er heimilt að taka aukagjald, samkvæmt gjaldskrá, fyrir enduropnun veitunnar, svo og taka fast gjald þann tíma, sem veitan er ekki í notkun.

Enginn má framkvæma enduropnun veitu, nema þeir, sem Rafmagnsveitur ríkisins hafa veitt umboð til þess hverju sinni. Sé brotið á móti þessu, skal farið með það sem endurtekna, óleyfilega straumnotkun, samkvæmt 16. gr.

20. gr.

Rekstrartruflanir.

Stöðvun á rekstri eða truflanir vegna bilana eða takmarkana á raforkuvinnslunni hefur ekki í för með sér neinar skaðabótaskyldur á hendur rafmagnsveitunum, en koma skal á reglulegum rekstri aftur, eins fljótt og auðið er.

Notendur eiga ekki rétt á endurgreiðslu, þótt stöðvun verði vegna bilana eða annarra óviðráðanlegra atvika um langan eða skamman tíma, að öðru leyti en því, sem segir síðar um endurgreiðslu fastagjalds, og rafmagnsveiturnar bera ekki ábyrgð á spennubreytingum undir slíkum kringumstæðum eða afleiðingum af þeim, og eigi heldur af bruna eða slysum, sem verða kunna af völdum rafmagns frá húsveitum rafmagnsnotenda.

Rafmagnsveiturnar áskilja sér rétt til þess að loka fyrir straum til viðgerða og viðhalds eða eftirlits á þeim tímum, sem raforkunotkun er almennt minnst, svo og endranær, þegar brýn þörf gerist.

Meðan verið er að leggja heimtaugar eða götutaugar, er rafmagnsveitunum heimilt að taka straum af því svæði, sem nauðsynlegt er, til þess að framkvæma tengingar.

Komi fyrir, að takmarka þurfi notkun á raforku um langan eða skamman tíma, ákveður rafmagnsveitustjóri á hvern hátt það skuli gert.

Stöðvun á rekstri skal tilkynna fyrir fram, ef unnt er, en þó eiga notendur enga skaðabótakröfu á hendur rafmagnsveitunum, þótt straumur hafi verið tekinn af fyrirvaralaust.

Notendur, sem greiða raforku við föstu árgjaldi, eiga rétt á að fá 1/300 hluta árgjaldsins endurgreiddan fyrir hvern heilan sólarhring, er þeir missa raforkuna vegna stöðvunar eða truflana á rekstri, þó eigi fyrir skemmri tíma en tvo samfellda sólarhringa.

21. gr.

Uppsögn á rafmagnsnotkun og tilkynning um flutning eða breytingu á notkun.

Sérhver rafmagnsnotkun, er notandi byrjar á eftir nýjum lið gjaldskrár rafmagnsveitnanna, er bindandi fyrir hana að minnsta kosti eitt ár, nema um sé að ræða bráðabirgðalagnir eða tilraunagjaldskrárliði, sem eru fullreyndir á skemmri tíma. Þó getur rafmagnsveitustjóri leyst notanda undan þessari skuldbindingu, þegar sérstaklega stendur á.

Þegar ár er liðið, getur notandi sagt upp notkuninni með eins mánaðar fyrirvara, ef ekki er um annað samið eða annað ákveðið í gjaldskrá rafmagnsveitnanna. Skal uppsögn tilkynnt rafmagnsveitunum skriflega.

Rafmagnsveiturnar áskilja sér sama uppsagnarfrest af sinni hálfu og notandi hefur samkvæmt framansögðu.

Tilkynning um flutning notenda úr einni íbúð í aðra eða úr einum stað í annan á orkuveitusvæðinu má afhenda rafmagnsveitunum með hálfis mánaðar fyrirvara, ef um sams konar rafmagnsnotkun er að ræða í hinum nýja notkunarstað, ella skal um flutning gilda sem um uppsögn á fyrri notkun og beiðni um nýja væri að ræða.

Notandi ber ábyrgð á raforkunotkun þeirrar veitu, sem hann er skráður fyrir, þar til er hann hefur fullnægt uppsagnarákvæðum, samkvæmt reglugerð þessari og látið af notkun veitunnar.

Rafmagnsveiturnar geta neitað að taka uppsögn raforkunotkunar veitu til greina, ef áhvilandi skuld er eigi greidd.

22. gr.

Ágreiningur um gjaldskrá.

Verði ágreiningur milli rafmagnsveitustjóra og notanda um skilning á ákvæðum gjaldskrár eða settum skilyrðum fyrir rafmagnsnotkun, getur notandi krafizt þess, að ágreiningurinn verði lagður undir úrskurð ráðherra raforkumála.

D. Almenn ákvæði.

23. gr.

Brot á reglugerð.

Brot gegn reglugerð þessari eða gegn reglum, sem settar verða samkvæmt henni, varða sektum allt að 50 000.00 krónum — fimmtíu þúsund krónum —, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Ef brot veldur skemmdum á eignum rafmagnsveitnanna, skal hinn brotlegi auk þess bæta skaðann.

Sektir renna í ríkissjóð.

24. gr.

Málssókn.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari eða á reglum, sem settar eru samkvæmt henni, skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem er sett samkvæmt orkulögum nr. 58/1967, öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 6. apríl 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

8. apríl 1968.

Nr. 113.

REGLUGERÐ**um litarmerkingu búfjár.**

Samkvæmt lögum nr. 23 10. marz 1956, um varnir gegn útbreiðslu næmra sauðfjár sjúkdóma og útrýmingu þeirra, og lögum nr. 12 1967, eru hér með sett eftirfarandi ákvæði.

1. gr.

Litarmerkja skal sauðfé og önnur húsdýr eftir sauðfjársvæðum, og skal um litarmerkinguna fylgt þeim reglum, sem fyrir er mælt um í 2. og 3. gr.

2. gr.

Óheimilt er að litarmerkja búfé, svo varanlegt sé, nema með þeim sveitar- eða héraðs-lit, sem ákveðinn er í þessum reglum. Búfé á Tilraunastöðinni á Keldum og fé, sem tekið er frá vegna rannsókna eða vegna gruns um sjúkdóma, má þó merkja með rauðum lit, hvar sem er á landinu. Þann sama rauða lit má annars hvergi nota til að auðkenna búfé.

Sauðfjár sjúkdómanefnd getur fyrirskipað merkingu með lituðum, tölusettem eyrnamerkjum á öllu sauðfé á ákveðnum svæðum, ef nauðsyn krefur og líkur eru til, að það geti dregið úr hættu á útbreiðslu sjúkdóma. Nota ber gerð merkja, sem sauðfjár sjúkdómanefnd viðurkennir (t. d. úr harðplasti).

Á eyrnamerkjum sauðfjár og hrossa ber, auk númerstölu skepnunnar, að skrá tölunúmer á bæ og hreppi auk sýslubókstafs. Lista yfir númeratölu bæja í hverjum hreppi ber að prenta í markabækur jafn skjótt og því verður við komið. Sama gildir um litakort, sem sýni löggilta merkilíti um allt land.